

به نام خداوند بخشنده مهربان

راهنمای استفاده از پسماند کدوی آجیلی سیلو شده در
تغذیه دام

نویسندگان :

احمد جانجان

حسین شفیعی ورزنده

چکیده

کمبود خوراک دام در کشور ما یکی از مشکلات عمده و اساسی صنعت دامپروری است. افزایش جمعیت باعث افزایش تقاضا برای تولیدات دامی از جمله گوشت و شیر می شود. به علاوه به دلیل موقعیت جغرافیایی ایران (خشک و نیمه خشک) تولید علوفه نسبت به جمعیت دام کافی نیست. بنابراین استفاده بهینه از منابع خوراک غیرمتداول و غیر-متعارف که با غذاهای انسان نیز رقابت نمی کنند جهت تامین خوراک دام ضروری می باشد. یکی از محصولات کشاورزی که در ایران تولید می شود کدو آجیلی می باشد که از دانه آن جهت تهیه آجیل استفاده می شود اما میوه آن مورد استفاده قرار نمی گیرد. تولید میوه کدو حدود ۴۰-۷۰ تن در هکتار می باشد که پس از گرفتن دانه کدو دور ریخته می شود. بنابراین بقایای کدو یک محصول فرعی است که بعد از جمع آوری دانه ها در مقادیر قابل توجهی (۹۵٪ میوه تازه شامل پوست، بخش گوشتی، فیبرهای داخلی و بذرها) کوچک تر) باقی می ماند و از نظر کربوهیدرات ها غنی می باشد. از آنجا که بقایای کدو دارای رطوبت بالایی است، توانایی نگهداری این محصول فرعی به صورت طبیعی بسیار پایین است. لذا سیلو کردن می تواند یک روش مناسب برای نگهداری آن باشد. با توجه به تولید قابل توجه کدوی آجیلی در ایران، استفاده از بقایای این محصول می تواند به عنوان بخشی از جیره نشخوارکنندگان مورد استفاده قرار گیرد. بر اساس آمار نامه سال ۱۳۹۷ سازمان جهاد کشاورزی استان همدان سطح زیر کشت کدو آجیلی ۵ هکتار با عملکرد ۸۰۰ کیلو گرم در هکتار گزارش شده است و میزان تولید آن در استان ۴ تن برآورد شده است (گزیده آمار پایه ای سال ۱۳۹۷، همدان).